

1357 081

Δ.Ι.ΠΑΠΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ-ΚΟΥΡΟΥ

Кадунтѣ Мѡυσικѣ
εν τῇ, Εκκλησιαστικῇ, Σχολῇ, Κορίνθου

Handwritten notes:
Οὐκ ἐστὶν ἀποστολὴ
ἐν τῇ Σχολῇ
= Ἄρτις Ἀνακτορ

Ο

Handwritten signature:
Παπαγιωτῶν

ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ

(ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ)

15-3-5

ΚΟΡΙΝΘΟΣ

1959

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς πειρασμόν, ἀλλὰ ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς:

Ὅτι Σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία... τῶν αἰώνων, (Ἀμήν.)

Ὁ Ἀναγνώστης

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα... Καὶ νῦν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμός Ν' 50

Ελέησον με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλείον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικῇς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίστησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας. τὰ ἀδελφὰ καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντίεις με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλιάσιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀποστρέψον τὸ προσωπὸν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίαν σου τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶς στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου. ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνέσιν σου.

Ὅτι, εἰ ἤβελησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκῆσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον. Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλὴμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καὶ ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ψαλμός ΞΘ' 69

Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαι μοι σπεῦσον.

Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου.

Ἀποστραφῆτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταίσχυνθῶσαν οἱ βουλομένοι μοι κακά.

Ἀποστραφῆτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγοντές μοι· Εὐγε, εὐγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοί, πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός.

Καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός· Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, εἰ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχὸς εἰμί καὶ πένης· ὁ Θεός, βοηθήσον μοι. Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἰ σὺ, Κύριε· μὴ χρονίσης.

Ψαλμός PMB 142

Κύριε, εισάκουσαν τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπιον σου τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εισάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροῦς αἰῶνος, καὶ ἡκιδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμα μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοί.

Ταχύ εισάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουσόν μου ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' ὃ ἐλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπίσα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθροὺς μου.

Καὶ ἀπολείς πάντας τοὺς θλιβόντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι, ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Δοξολογία

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς· εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἰμνουμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμὲν τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἰρὼν τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἰρὼν τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαί τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτὸν σοί.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτὶ σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, κύριε, διδασκὸν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἰ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἰ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, πατέρα Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινόν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Παντοῦ Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζῶσιον, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν, καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἰὺν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν δειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκούσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, Σε μεγαλύνομεν.

Εἶτα ψάλλομεν τὸν Κανόνα, ὡς καταχωρίζεται κατωτέρω.

ΚΑΝΩΝ

ΩΔΗ Α'

Ἦχος Δ.' ἦ τος

νοί ξω το στο μα μου και πλη ρω θη
σε ται πνευ μα τος ἦ και λο γον ε ρευ ξο μαι τη Βα σι
λι ι δι Μη τρι ἦ και ο φθη σο μαι φαι δρας πα νη γυ ρι
ζων π και α σω γη θο με νος ἁ τα αυ της τα θαυ
μα τα ἦ (Δίς)
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ἦ
Χ ρι στου βι βλον εμ ψυχον ε σφα γι σμε
νην σε πνευ μα τι ἦ ο με γας Αρ χαγ γε λος α γνη θε
ο με νος ἦ ε πε φω νει σοι χαι ρε χα ρας δο χει ον ρ δι
ης της προ μη το ρος α ρα λυ θη σε ται ἦ

Ὑπεραγία Θεοτόκε

Λ δαμ ε πα νορ θω σις χαι ρε Παρ θε
 νε Θε ο νυμ φε γ. του Α δου η νε κρω σις χαι ρε Πα
 να μω με γ το πα λα τι ον του παν των Βασι λε ως
 χαι ρε θρο νε πυ ρι νε του Παν το κρα το ρος γ

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
 Πνευμα τι γ

Ρ ο δον το α μα ραν τον χαι ρε η μ
 νη βλα στη σα σα γ το μη λον το ευ ο σμον χαι ρε η
 ξα σα γ το ο σφρα δι ον του μο νου Βασι λε ως
 χαι ρε α πει ρο γα με κο ο σμου δι α σω σμα γ

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην γ

Α γνι ας θη σαυ ρι σμα χαι ρε δι ης
 εκ του πτω μα τος η μων ε ξα νε στη μεν γ χαι ρε
 η δυ υπνο ον κρι ι νον γ Δε σποι να πι στους ευ ω δι
 α ζον q θυ μι α μα ευ ο σμον μυ υ ρον πο
 λμ τι μον γ

ΩΔΗ Γ'

Τ ους Σου ους υ μνο λο γους Θε ο το ο κέ
 ως ζώ ω σα και α φθο νος πη γη λ θι α σον συ κρο
 τη θαν τας πνευ μά τι κον στέ ρε ω ω σον q και εν
 τη θει α δο ξη σου λ στε φα νων δο ξης α ξι
 σον γ (Δίς)

Ὑπεραγία Θεοτόκε

Ἦτα χυν η βλα στη αα σα τον θει ει ον ως
 χω ω ρα α νη ρο τος σα φως ἁ χαι ρε εμ ψυ χε τρα
 πε ε ζα ἡ αρ τον ζω ης χω ρη σα α σα ῃ χαι
 ρε του ζωντος υ δατος ἁ πη γη α κε νω τος Δε σποι να ἡ

Ὑπεραγία Θεοτόκε

Ἀα μα λης τον μο σχον η τε κου ου σα τον
 α α μω μον χαι ρε τοις πι στοις ἁ χαι ρε Α μνας κυ
 η σα α σα ἡ Θε ου Α μνον τον αι ρο ον τα ῃ κο
 σμου παν τος τα πται σμα τα χαι ρε θερ μον ι λα στη

ρι ον ἡ

Δόξα Πατρί

Ορ θρος φα ει νας ἡ χαι ρε η μο ο
 νη τον Η η λι ον φε ρου σα Χρι στον ἁ φω τος κα τοι κη

τη ρι ι ον ἡ χαι ρε το σκο τος λυ σα α σα ῃ
 και τους ζο φω δεις δαι μο νας ο λο τε λω ως
 εκ μει ω σα σα ἡ

Και νυν

Χαι ρε πυ λη μο νη ην ο Λο ο γος δι
 ω ω δευ σε μο νος η μο χλους ἁ και πυ λας Α δου Δε
 σποι να ἡ τω το κω σου συν τρι ψα α σα ῃ χαι με
 η θει α ει σο δος ἁ Δεξιός Χο ρός των σω ζο με ε νων Πά
 νυ μνη τε ἡ

ΩΔΗ Δ'

Ο κα θη με νας εν δο α ξη ε πι θρο
 ο νου θε ο τη τος ἡ εν νε φε λη κου ου φη ηλ
 θεν Ι η σου ους ο υ περ θε ος ἡ τη α κη ρά τω πα

λα μη και δι ε σω σε q τους κραυ γα ζο ον τας Δ δο

ξα Χρι στε τη θυ να μει Σου γ

Υπεραγία Θεοτόκε

Εν φω ναις α σμα των πι ι σται Σοι βο ω ω

μεν Πα νυ μνη τε γ χαι ρε πι ον ο ο ρος και τε

του ρω με ε νον εν πνευ μα τι γ χαι ρε λυ χνι α και

στα μνε μαν να φε ρου ου σα q το γλυ και αι αι νον Δ τα

των ευ σε βω ων αι σθη τη ρι α γ

Υπεραγία Θεοτόκε

λα στη ρι ον του κο ο σμου χαί ρε α α

χραν τε Δε σποι να γ χαι ρε κλι μαξ γη η θεν παν τας

α νυ ψω σα σα χα ρι τι γ χαι ρε η γε φυ ρα

ον τως η με τα γου ου σα q εκ θα να του παν τας προς ζω

ην τους υ μουν τας Σε γ

Υπεραγία Θεοτόκε . . .

Ου ρα νων γ υ ψη λο τε ε ε ε ρα

χαι ρε γης το θε με λι ον εν τη Ση νη δυ υ ι

Α χραν τε α κο ο πως βα στα σα σα γ χαι ρε κο γ

χυ λη πορ φυ ραν θει αν βα ψα α σα q εξ αι μά τω ν

Σου Δ τω Βα σι λει ει των δυ να με ων γ

Δόξα Πατρι

Νο μο θε την η τε κου σα α λη θως Δ

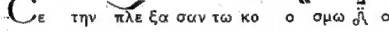
χαι ρε Δε σποι να γ τον τας α νο μι ας πα αν των

δω ρε α αν ε ξα λει φον τα γ α κα τα νο η

τον βα α θος υ ψος αρ ρη η τον Δ α πει ρο γα με

δι ης η μει εις ε θε ω θη μεν γ

Kai vuv . . .

 Cε την πλε ξασαν τω κο ο σμω α χει ρα
 ο πλο κον στε φα νον η α νυ μνο λο γου μεν χαι ρε Σοι Παρ
 θε ε νε κραυ γα ζον τες η το φυ λα κτη ρι ον παν των
 και χα ρα κω ω μα η και κρα ται ω ω μα α 'Αριστερός
 και ι ε ρο ον κα τα φυ γι ον η Χορός

‘ΩΔΗ Ε’

Ε ξ ε σ τ η τ α σ υ μ π α ν τ α ε π ι τ η θ ε ι α
 θ θ ξ η σ ο υ Δ Σ υ υ γ α α ρ α π ε ι ρ ο γ α μ ε Πα ρ θ ε ε ν ε
 η ε σ χ ε ς ε ν μ η η τ ρ α τ ο ν ε π ι π α ν τ ω ν θ ε ο ν Δ και
 τ ε ε τ ο κ α ς α χ ρ ο ν ο ν Υ ι ο ν Χ πα σ ι τ ο ι ς υ
 μ ο υ σ ι Σε σω τ η ρ ι ι α ν β ρ α β ε υ ο ν τ α η

Ὑπεραγία Θεοτόκε

Ο δον η κυ η σα σα ζω της Δ' χαί ρε Πα
να μω με λ' η κα τα κλυ σμού της α μαρ τι ας σω
σα σα κο ο σμον λ' χαι ρε θε ο νυ υμ φε Δ' α
κου σμα και λα λη μα φρι κτον ζ' χαι ρε εν δι αι
τη μα του δε σπο ο του της κτι σε ως λ'

Ὑπεραγία Θεοτόκε . . .

σχυς και ο χυ ρω μα αν θρω ω πων χαι
 ρε Α χραν τε Α το ο ο πε α γι α σμα τος της δο α
 ξης Α νε κρω σις Α δου ο λυ νυμ φων ο λο φω ω τε
 ο χαι ρε των Α γ γε λων χαρ μο νη Α χαι ρε η
 βο η θει α των πι στω ως δε ο με νων σου Α

Ὑπεραγία Θεοτόκε . . .

Πρὶς μὲν τὸν ῥυθμὸν οὐχ ἡμᾶς τοῦ Λοῦ τοῦ

χαι ρε Δεσποίνα ἦ ἐμ ψυ χε πα ρα δει σε το ξυ υ
 λον εν με σω ε χων ζω ης τον Κυ ρι ι ον ὁ ου ο
 γλυ κα σμος ζω ο ποι ει ἦ πι στει τους με τε χοντας
 ἦ και φθο ρα α α υ πο κυ ψαν τας ἦ

Δόξα Πατρί

ρων νυ με νοι σθε νει σου πι στως α να βο ω
 μεν σοι ὁ χαι ρε πο ο λης του Παμ βα σι λε ε ως ἦ δε δο
 ξα σμε να και α ξι α κου ου στα ὁ πι ρι η, λε
 λα λην ται σα φως ἦ ο ρος α λα το μη τον ἦ
 χαι ρε βα α θος α με τρη τον ἦ

Καί νῦν

εϋ ρυ χω ρον οκη νω μα του Λο ο γου χαι
 ρε Α χραν τε ἦ κο ο ο χλος η τον θει ον μαρ γα

ρι ι την προ α γα του ου σα ἦ χαι ρε παν θαυ μα α στε
 παν των προς Θε ον κα τα λλα γη ἦ των μα κα ρι
 ζον των Σε ἦ Χο ρός Θε ο το ο κε ε κα στο τε ἦ

ᾠδὴ 5'

ην θει αν τα συ την και παν τι μον ᾠ τε λουν
 τες ε ορ τιν οι θε ο φρο νες της Θε ο μη το ρος ᾠ δευ
 τε τας χει ρας κρο τη σω μεν ὁ τον εξ Α υ της τε χθεν τα
 Θε ον δο ξα ζον τες ἦ (Δίς)

ᾠδὴ 6' Θεοτόκε

πα στας του Λο ο γου α μο λυν τε αι τι
 της των παν των θε ω σε ως ᾠ χαι ρε Παν α χραν τε ᾠ
 των Προ φη των πε ρι η χη μα ὁ χαι ρε των Α πο
 στο ο λων το εγ καλ λω πι σμα ἦ

Ὑπεραγία Θεοτόκε . . .

Εκ Σου η ὁρο ὁ σος ■ πε στα ξε φλογ μόν πο

λυ θε ι ας η λυ σα σα π ο θεν βο ὤ μεν Σοι χαι

ρε ο πο κος ο εν ὁρο σος Δ ὄν Γε δε ὡν Παρ θε ε νε

προ ■ θε α σα το γ

Δόξα Πατρί

δου σοι χαι αι ρε κραυ γα ζο μεν λι μην η

μιν γε νου θα λατ τευ ου αι και ορ μη τη ρι ον π εν

τω πε λα γει των θλι ψε ὡν Δ και των σκαν δα λων πα αν

των του πο λε μη το ρος γ

Καί νυν

Χα ρας αι τι ι ■ χα ρι τω σον η μων

τον λο γι σμον του κραυ γα ζειν σοι χαι ρε η α αφλεκτος.

βα τος π νε φε λη ο λο φω τε Δ η τους πι στους α

Ἀριστερός
π ■ αυ στως Χαρός ε πι σκι α ζου σα γ

ὩΔΗ Ζ'

Ουκ ε λα τρε ευ σαν τη κτι σει αι

θε ο φρο ιες πα ρα τον κτι σαν τα γ αλ λα πυ ρο ος

α πει λην γ αν θρει ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ

λον γ περ υ μην η τε π ο των Πα τε ρων Κυ ρι ος

και θε ος ευ λο γη τος ει γ

Τό ὀρθόν Κυ ρι ος και θε ος ευ λο γη τος ει γ

Ὑπεραγία Θεοτόκε

Λ νυ μνου με εν Σε βο ὡν τες χαι

ρε ■ χη μα Η λι ου του νο η του γ αμ πε λος α λη

θι νη γ τον βο τρυν τον πε πει ρον η γε ωρ γη σα σα

γ οι νον στα ζο ον τα π τον τας ψυ χας ευ φραι νον τα Δ

των πι στώς σε δο ξα ζον των γ

Ὑπεραγία Θεοτόκε

τη ρα των αν θρω πων η κυ η σα σα
 χαι ρε Θε νυμ φε γ η ρα βδος η μυ στι κη
 αν θος το α μα ραν τον η εξ αν θη σα σα γ χαι ρε
 Δε σποι οι να q δι ης χα ρας πλη ρου με θα και ζω
 ην κλη ρο νο μου μεν γ

Ὑπεραγία Θεοτόκε . . .

η το ρευ ου ου σα ου σθε νει γλωσ σα
 Δε σποι να υ μνο λο γησαι σε γ υ πε ερ γαρ τα Σε
 ρα φειμ γ υ ψω θης κυ η σα σα τον Βα σι λη α Χρι
 στον γ ον ι κε τε ευ ε q πα σης νυν βλα βης ρυ σα
 σθαι τους πι στώς Σε προ σκυ νουν τας γ

Δόξα Πατρί . . .

φη μει ει ει Σε μα κα ρι ζον τα
 τα πε ρα τα και α να κρα ζει σοι γ χαι ρε ο το
 ο μος εν ω γ δα κτω λω εγ γε γρα πται Πα τρος ο Λο
 γος Α γνη γ Ον ι κε τε ευ ε q βι βλω ζω ης τους
 δου λους Σου κα τα γρα ψαι Θε ο το κε γ

Καί νυν . . .

κε τε ευ ο ο μεν οι δου λοι Σου και
 κλι νο μεν γο νυ κάρ δι ιας η μων γ κλι νον το
 ου ους Σου Α γνη γ και σω σον τους θλι ψει σι βυ θι
 ζο με νους η μας γ και συν τη ρη η σον q πα
 σης εχ θρων α λω σε ως Δ Δεξιός Χορός την Σην πο
 λιν Θε ο το κε γ

ΏΔΗ Η'

Παι αἰ δας ευ ■ γεις εν τη κα μι ι

νω ο το οκος της θε ο το κου δι ε σω σα το Δ

■ τε μεν τυ που με ε νος γ νυν δε ε νερ γου με ε

νος η την οι κου με νην α πα σαν α γει ρει ψαλ λου ου

σαν Δ τον Κυ ρι ον υ μνει τε τα ερ γα η και υ περ

υ ψου ου τε εις παν τας τους αι ω νος γ

Υπεραγία Θεοτόκε

Νη δυ υ ι τον Λο γον υ πε δε ε

ξω τον πα αν τα βα στα ζον τα ε βα στα σας Δ γα λα

κτι ε ξε θρε ε ψας γ νευ μα τι τον τρε φο ον τα η

την οι κου με νην α πα σαν Α γνη ω ψαλ λο ο μεν

τον Κυ ρι ον υ μνει τε τα ερ γα η και υ περ υ

ψου ου τε εις παν τας τους αι ω νας γ

Υπεραγία Θεοτόκε

Μω ση ης κα τε νο η σεν εν βα α

τω το με ε γα μυ στη ρι ον του το κου Σου Δ παιδες

προ ει κο νι ι σαν γ του το εμ φα νε στα α τα

η με σον πυ ρις ι στα με νοι και μη φλε γο με ■ νοι Δ

■ κη ρα τε Α γι α Παρ θε νε η ο θεν Σε υ

μνοι ου μεν εις παν τας τους αι ω νας γ

Υπεραγία Θεοτόκε

Οι πρω ω ην α πα τη γυ μνω θε εν

τες στο λη ην α φθα ρσι ας ε νε δυ θη μεν Δ τη κυ

ο φο ρι α α σου γ και οι κα θε ζο με ε νοι η

εν σκο τει πα ρα πτω σε ων φως κα το πτευ σα α μεν

φω τας ἡ κα τοι κη τη ρι ον Κο ρη ρ ο θεν Σε
 υ μνου ου μεν εις παν τας τους αι ω νας ἡ

Δόξα Πατρί

Νε κροι οι δι Σου ζω ο ποι ου ουν
 ται ζω η ην γαρ την ε νυ πο στα τον ε κυ η σας
 ευ λα λοι οι α λα α λοι ἡ πρωην χρη μα τι ζο ον
 τε ς π λε προι α πο κα θη ρον ται νο σοι δι ω κο ον
 ται ἡ πνευ μα των α ε ρι ων τα πλη θη ρ ητ την ται Παρ
 θε νε βρο των η σω τη ρι α ἡ

Και νυν

Η κε σα μω τε κου σα σω τη ρι ι αν
 δι η ης α πο γης εις υ ψος ηρ θη μεν ἡ χαι ρις παν τευ
 λο γη η τε ἡ σκε πη και κρα ται ω ω μα ρ τει χος

και ο χει ρω μα των με λω δουν των Α γνη ἡ τον ἡυ ρι
 ον υ μνει τε τα ερ γα ρ Χο ρός και υ περ υ ψου ου
 ται εις παν τας τους αι ω νας ἡ

ΏΔΗ Θ'

Πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι
 λαμ πα δου χου με νος ἡ πα νη γυ ρι ζε τω ω δε ρ
 υ λων Νο ο ων φυ σις γε ραι ρου σα ἡ την Ι
 ραν πα νη γυ ριν της Θε ο μη το ο ρος ἡ και βο
 α' α α τω ω ω ἡ χαι ρις παμ μα κα ρι στε ἡ
 το κε Α γνη η α ει παρ θε νε ἡ

Ὑπεραγία Θεοτόκε

να σοι πι στοι το χαι ρε κραυ γα ζο μεν
 δι Σου της χα ρας ἡ με το χοι γε νο με νοι της

α ι δι ου γ ρυσαι η μα ας πει ρα σμου γ βαρ βα
 ρι κης ■ λω σε ως και πα σης αλ λης πλη γης δλ δι
 α πλη η η η θο ο ος γ Κο ρη πα ρα πτω σε ων δλ
 ε πι ου σης βρο τοι οις α μαρ τα νου σιν γ

Ὑπεραγία Θεοτόκε . . .

ω φθης φω τι σμος η μων και βε βαι ω
 σις ο θεν βο ω μεν σοι γ χαι ρε αστρον ■ δυ υ
 τον π ει σα γον κο ο σμω τον με γαν Η λι ον γ χαι ρε
 Ε δεμ ■ νοι ξα σα την ■ κλει σμε νην Α νη δλ χαι
 ρε στυ υ υ υ λε ε πυ ρι νε ει σα γου σα γ εις
 τψ ■ σ νω ζω ην γγ το αν θρω πι νον γ

Ὑπεραγία Θεοτόκε . . .

C τω μεν ευ λα βως εν οι κω Θε ου η μων

και εκ βο η σω μεν γ χαι ρε κο σμου Δε σποι οι να q
 χαι ρε Μα ρι ι ■ Κυ ρι α πα αν των η μων γ χαι
 ρε η μο νη α μω μος εν γυ ναι ξι και κα λη δλ χαι
 ρε σκε ε ε ευ ο ο ος γ μυ ρον το α κε νω τον γ
 ■ πι Σε κε νω θε εν εις δε ξα με νον γ

Δόξα Πατρί

Η πε ρι στε ρα γ η τον ε λε η μο
 να α πο κυ η σα σα γ χαι ρε Α ει πά ρ θε ε νε q
 Ο οι ων πα αν των χαι ρε το καυ χη μα γ των ᾠ θλη
 των στε φα νω μα χαι ρε α παν των τε δλ των Δι
 και αι αι αι ω ω ων γ θει ον εγ καλ λω πι σμα γ και
 η μων των πι στω ων το δι ■ σω σμα γ

Δ λ λως ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 λως ε χου ου σα α το κρα α α α τω ος ε α
 προ σμα α α α α α α α Α α α προ
 οσ μα α α α α α α α Χη η η το ο ο ο ο
 λ ο ο ο ο ο ο ο ο ο α α α προ σμα
 α χη η τυ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον

ϵ κ παν τοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
 οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι εκ
 παν τοι ω ων με ε κιν δυ υ υ υ νω ων ε λευ
 θε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε λε
 ευ θε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

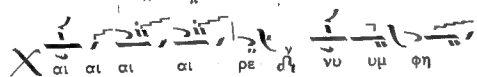
λ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ε ε ε λευ θε
 ε ρω ω σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον
 να κρα α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 κρα α ζω ω Σοι οι χαι αι αι αι αι ρε νυ υ υ
 υ υ υ υμ φη νυμ φη νυ υμ φε ε ε έυ τε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Σ η μ ε ί ω σ ι ς . Ε ι ς τ ό ω ς ά ν ω ά ρ γ ό ν « τ ή 'Υ π ε ρ μ ά χ ω » και ε ι ς τ ά ς
 λ έ ξ ε ι ς : Θε ο τ ό κ ε , ά π ρ ο σ μ ά χ η τ ο ν , έ λ ε υ θ έ ρ ω σ ο ν , χ ρ η σ ι μ ο ι ο ύ -
 μ ε ν ώ ς μ ε λ ω δ ι κ ό ν δια κο σ μ η τ ι κ ό ν π λ α ι σ ι ο ν , χ ω ρ ι ς ν ό ά λ λ ο ι ω θ η
 τ ή ς μ ε λ ω δ ι κ ή ς γ ρ α μ μ ή ς ή ύ π ό σ τ α σ ι ς , τ ά έ κ φ ω ν ώ ν ί σ ο κ ρ α τ ή ρ α τ α
 έ π ι π έ ν τ ε μ έ τ ρ ο ν .

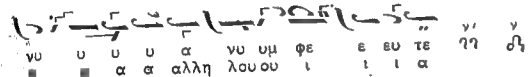
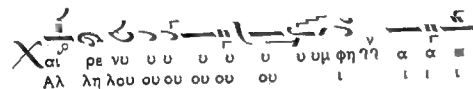
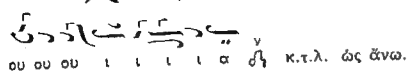
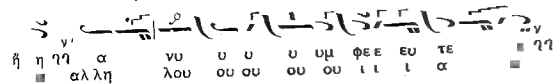
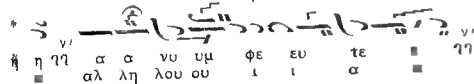
Ε ι ς τ ό έ κ τ ο ν μ έ τ ρ ο ν δια κο π τ ε τ α ι ή χ ρ ή σ ι ς τ ο υ 9 έ π α ν ε ρ χ ο -
 μ έ ν ο υ ε ι ς τ ό

Τ ά δι π λ ά και τ ρ ι π λ ά ί σ ο κ ρ α τ ή ρ α τ α ε ι ν α ι μ ε λ ω δ ι κώ τ ε ρ α και
 π λ ο υ σ ι ω τ έ ρ α τ ώ ν ά π λ ώ ν . Π ρ ο σ δι δ ο υ ν ά κ ο υ σ μ α σ ο θ α ρ ό ν , μ ε γ α λ ο -
 π ρ ε π έ ς και έ π ι θ λ η τ ι κ ό ν ε ι ς τ ά ς ω ς ά ν ω λ έ ξ ε ι ς , ε ι ς τ ά ς ό π ο ι α ς χ ή -
 ρ ι ν έ ξ ά ρ σ ε ω ς γ ι ν ε τ α ι έ π έ κ τ α σ ι ς τ ή ς μ ε λ ω δ ι κ ή ς φ ρ ά σ ε ω ς ε ι ς τ ό ν

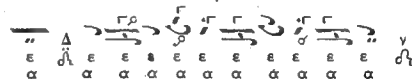
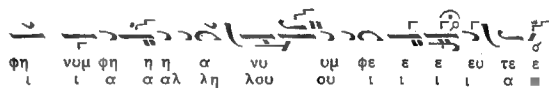
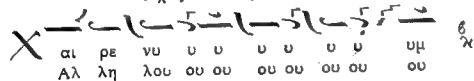
Ἡχος ἀπὸ Νη. .

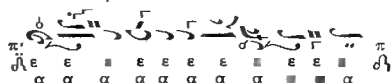
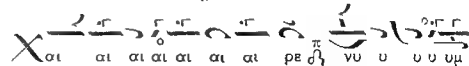
Ἑτέρα θέσις.

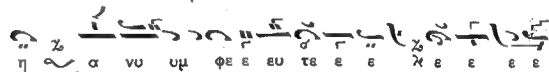
*Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἦχος λ̣ ᾠ Πα.

Ἦχος Βαρύς Ζω.

Μετά τοὺς Οἴκους ψάλλεται τὸ «Τῇ Ὑπερμάχῳ» σύντομον δῆ-
χορον, εἴτα τὸ Τρισάγιον, Παναγία Τριάς, Δόξα. Καὶ νῦν. Πάτερ
ἡμῶν.

Ἰερεὺς

Ὅτι Σοὺ ἐστιν.....

Ἀναγνώστης

Ἀναγινώσκει τὸ Κοντάκιον τῆς ἐπαύριον ἤτοι:

Τῇ Α'. Παρασκευῇ τὸ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου.

Πιστὶν Χριστοῦ ὤσει θῶροτκα, ἔνδον λαδῶν ἐν τῇ καρδίᾳ σου,
τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας, Πολύαδλε, καὶ στέφει οὐρα-
νῷ ἐστέφθης αἰώνως, ὡς ἀήτητος.

Τῇ Β'. Γ'. καὶ Δ'. Παρασκευῇ τὸ Μαρτυρικόν

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως ἡ οἰκου-
μένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς Θεοφόρους Μάρτυρας. Ταῖς αὐ-
τῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ θαλεῖται τὴν Ἐκκλησίαν σου διὰ τῆς Θεο-
τόκου συντήρησον Πολυέλεε.

Τῇ Ε'. Παρασκευῇ

Τῇ Ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ, τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν
δεινῶν, εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε. Ἄλλ'
ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ Παντοίων με κινδύνων
ἐλευθερώσων, ἴνα κράζω σοι· Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κύριε ἐλέησον (α) (40)

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προ-
οικουόμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ
πολύελεος, ὁ πολυευαλαχός, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς
ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πᾶντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγ-
γελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν. Αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡ-
μῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ θύνον τὴν ζωὴν ἡμῶν
πρὸς τὰς ἐντολάς Σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγιάσον, τὰ σώματα ἀγνι-
σον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον, καὶ ρυ-
σαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ οὐδύνης. Τείχιον ἡμᾶς
ἅγιοις Σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι
καὶ ὀηγοῦμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεώς καὶ
εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου Σου δόξης ὅτι εὐλογητός εἶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ.... Καὶ νῦν καὶ αἰ....

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουθὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυκρίτως
τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως
Θεοτόκον Σέ μεγαλύνομεν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον
Πάτερ.

Ἰερεὺς

Ὁ Θεός οἰκτιρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς.....

Ἀναγνώστης

Δεξιός

Κύριε ἐλέησον (γ) Ἀμήν καὶ σῶσον ἡμᾶς Παναγία Παρθένη.

Ἀσπὶλε, ἀμόλυντε, ἀφθορε, ἀχραντε, ἀγνή Παρθένη,
Θεοδύμμε Δέσποινα· ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώ-
ποις τῇ παραδόξῳ σου κησεί ἐνώσασα, καὶ τὴν ἀπρ-
σβείσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν, τοῖς οὐρανίοις
συνάψασα· ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνῃ ἐλπίει καὶ
τῶν πολεμουμένων βοήθεια· ἡ ἐτοίμη ἀντιλήψις τῶν
εἰς σέ προστρέχόντων, καὶ πάντων τῶν Χριστιανῶν τῶ
καταφύγιον.

Μη βδέλυξῃ με τὸν ἁμαρτωλὸν, τὸν ἐναγῆ, τὸν αἰ-
σχροῖς λογισμοῖς καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν ὅλον ἑμαυ-
τὸν ἀχρεϊώσαντα, καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου ραθυ-
μῇ γνώμῃ δοῦλον γενόμενον· ἀλλ' ὡς τοῦ φι-
λανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνισθῇ,
τι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου
τὴν ἐκ ρυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι· δεη-
σιν· καὶ τὸν σὸν Υἱὸν καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύρι-
ον, τῇ μητρικῇ σου παρρησίᾳ χρωμένη, δυσώπῃσον.
ἵνα ἀνοίξῃ καὶ μοὶ τὰ φιλανθρώπα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ
ἀγαθότητος· καὶ παρίδῃ μου τὰ ἀνσιθήμητα
πταίσματα, ἐπιστρέψῃ με πρὸς μετάνοιαν. καὶ τῶν αὐ-
τοῦ ἐντολῶν, ἐργάτῃν δόκιμον ἀναδείξῃ με.

Καὶ πάρεσθ μοι αἰεὶ ὡς ἐλεῆμων, καὶ συμπάσης
καὶ φιλάγαθος· ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ, θερμῇ προστά-
τις καὶ βοηθός, τὰς τῶν ἐναντιῶν ἐφόδους ἀποτελι-
ζουσα, καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσα με
καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου, τὴν ἀθλίαν μου ψυ-

χήν περιέπουσα, καὶ τὰς σκοτεινάς ὄψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων, πῶρρω αὐτῆς ἀπελάνουσα· ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως, τῆς αἰώνιου μερυσμένης κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, κληρονόμον με ἀποδεδεικνύουσα.

Ἦς καὶ τύχοιμι, Δέσποινά μου, ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὡς πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀριστερός

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον ἀπιούσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς· καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἁμαρτίας, καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἡδυσθείας.

Παῦσον τὰς ὁρμὰς τῶν παθῶν, οὐδέσιν τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ, τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα· τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατὰ στείλον, καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὕλικόν ἡμῶν φρόνημα κοίμησον.

Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον νοῦν, σώφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν, ὕπνον ἐλαφρόν, καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανύστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς, ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας.

Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι, εἰς τὸ ὕπνῃν, καὶ εὐλογεῖν, καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεξιός

Υπερένδοξε, ἀειπάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε, τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν καὶ αἰτῆσαι, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀριστερός

Ἠλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγὴ μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Τριάς ἁγία, δόξα σοι.

Δεξιός

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθην, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ὁ ἱερεὺς

(τὴν Α' Παρασκευὴν)

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

(Καὶ ἀνάγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον).

τὴν Β', Γ', Δ' καὶ Ε' Παρασκευὴν

Ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν. Δόξα σοι ὁ Θεός ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι, Εὐζώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου κ. λ. π.

Ἦχος Β' Δι.

Τὸν Δε σπο οὐκ ἐπὶ τὴν καὶ ἀρχὴν
 ῥε αὐτῶν Κυριε φιλὰν τε εἰς πολὺν
 τὴν Δε σπο τὰ εἰς πολὺν τὴν Δε σπο τὰ εἰς πολὺν
 λαὸν εἰς τὴν Δε σπο τὰ αἰῶνα

Πρό τοῦ «Δι' ἐρχῶν» ψάλλομεν τὸ κάτωθι Κάθισμα.

Ἦχος Γ' ᾠή

την ω ραι ο τη τα α α α ᾗ της παρ θε
 νι ι ας Σου ᾗ και το. υ περ λαμπρο ο ο ον ᾗ το
 της α γνει ει ας Σου ᾗ ο Γα βρι ηλ κα τα πλα γεις ᾗ
 ε βο ο α Σοι Θε ο το ο κε ᾗ ποι ον Σοι εγ
 κω μι ο ο ο ον ᾗ προ σα γα γω ε πα α ξι
 ον ᾗ τι θε α να μα σω ω ω Σε ᾗ α πο ρω
 και ε ξι σταμαι ᾗ δι ο ως προ σε τα α γην
 βο ω Σοι ᾗ χαι αι αι ρε ᾗ η κε χα ρι ι τω
 με ε ε νη ᾗ

ΤΕΛΟΣ

Τῇ Ε' Παρασκευῇ

Εἰς τὴν ἀκολουθίαν δολοκλήρου τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου ψάλλεται (τρίς) τὸ ἑξῆς :

Ἦχος λ' ᾠὴ Νη.

το προ στα χθε εν μυ στι κως λα βων εν γνω
 ω ω σει ᾗ εν τη σκή νη η του Ι ω ση φου δη ε
 πε ε ε στη ᾗ ο Α σω μα τος λε γών τη Α πει
 ρο γα α μω ᾗ Ο κλι ι νας τη κα τα βα α σει τους
 ου ρα νους ᾗ χώ ρει ει ται α να λ λοι ω τως ο ο
 λω εν Σοι ᾗ Ον και βλεπων εν μη τρά Σου ᾗ λα βόν τα
 δου ου λου μορ φην ᾗ ε ξι στα μαί κρου γα ζω ων Σοι ᾗ
 Χαι ρε νυ υμ φη α νυ υμ φε ευ τε ᾗ

Παραθέτομεν ὀλίγα τροπάρια τοῦ κανόνος ὡς εἴθισται νὰ ψάλλονται ὑπὸ πολλῶν πρὸς ἀπόδοσιν τῆς ἐννοίας καὶ τὰ ὅποια ἡμεῖς ἵνα μὴ νομισθῶμεν ὅτι καινοτομοῦμεν, παρελείψαμεν.

6
7

Λ γνει ας θυ σου ρι σμα χαι αι ρε 7 δι

ης εκ του πτω μα τος η μων ε ξα νε στη μεν 7

κ. τ. λ. Σελίς 11.

Δ α μα λισ τον μο σχον η τε κου ου σα τον

α μω ω μον 7 χαι ρε τοις πι τοις χαι ρε Α μνάς κυ η

σα σα Θε ου Α α μνον τον αι ρο ον τα κοσμου

κ. τ. λ. Σελίς 12

Χ αι ρε πυ λη μο ο νη ην ο λο γος δι

ω δευ σε μο ο νος 7 η μο χλους και πυ λας Α δου Δε

σποι να 7

κ. τ. λ. Σελίς 13

Τῇ Ε' Παρασκευῇ

Εἰς τὴν ἀκολουθίαν δλοκληρίου τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου ψάλλεται (τρίκι) τὸ ἐξῆς :

Ἦχος 7 7 Νη.

το προ στα χθε εν μυ στι κως λα βων εν γν

ω ω σει 7 εν τη σκη νη η του Ι ω σθησπου δη ε

πε ε ε στη 7 α Α σω μα τος λε γων τη Α πε

ρο γα α μω 7 Ο κλι ι νας τη κα τα βα α σει ται

ου ρα νους 7 χω ρει ει ται α να λ loi ω τως ο

λων εν Σοι 7 Ον και βλε πων εν μη τρα Σου 7 λα βον τ

δου ου λου μορ φην 7 ε ξι στα μαι κραυ γα ζω ων Σοι 7

Χαι ρε νυ υμ φη α νυ υμ φε ευ τε 7

20.1.2011

—Ἐξετυπώθη ἐν Κορίνθῳ, εἰς τὸ Τυπογραφεῖον Ἀδελφῶν Γ. Σκουτεροπούλου—

Εἰς γραφὴν ἀναλελυμένην κατὰ τὸ ὄφος τοῦ **Ἀνθίμου Ἀρ-
χιδιακόνου** (1792—1879) μαθητοῦ τοῦ Γρηγορίου, διὰ τὴν πιστὴν
ἐκτέλεσιν τοῦ ψηφιστοῦ καὶ τῆς πεπαιδείας.

Ἦχος ᾠ

Α πας γη γε νῆς ἡ σκίρ τα α α α τῶν

τω πνευ μα τι λαμ πα δου χου με νος ἡ πα νῆ

γυ ρι ζε τῶ δε ἡ α υ λων No ων φυ υ

σις ἡ γε ραι ρου σα την Ι ε ραν πα νη γυ

ριν της Θε ο μη η το ο ρος ἡ και βο α

α α α α τῶ ἡ χαι' ροις παμμα κα ρι στε ἡ

Θε ο το ο κε Α γνη η α ει πα αρ θε νε ἡ